BENELUX PUBLICATIEBLAD

Benelux
SECRETARIAAT-GENERAAL
SECRÉTARIAT GÉNÉRAL

Jaargang 2026 – nummer 3

ISSN 0005-8777
Datum uitgifte 17/11/2026

INHOUDSTAFEL

Beschikkingen 2

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een raadsheer en een plaatsvervangend raadsheer in het Benelux-Gerechtshof – M (2026) 5 2

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een rechter in het Benelux-Gerechtshof – M (2026) 6 3

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot wijziging van beschikking M (2009) 8 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie met betrekking tot het grensoverschrijdend spoedeisend ambulancevervoer – M (2026) 7 4

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot wijziging, ter verduidelijking van het toepassingsgebied, van beschikking M (2020) 2 betreffende de wederzijdse erkenning van bewijzen afgeleverd in overeenstemming met het STCW-F-verdrag – M (2026) 8 9

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot aanwijzing van een nieuwe Luxemburgse commissaris – M (2026) 9 12

Andere inlichtingen 13

BENELUX-GERECHTSHOF – Arrest in zaak A 2025/1 13

Beschikkingen

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een raadsheer en een plaatsvervangend raadsheer in het Benelux-Gerechtshof – M (2026) 5

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 3, leden 1 tot en met 3, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, ondertekend te Brussel op 31 maart 1965, zoals laatst gewijzigd door het op 15 oktober 2012 te Luxemburg ondertekende Protocol,

Overwegende dat het Benelux Comité van Ministers op 30 maart 2026 akte heeft verleend van de kennisgeving van het ontslag van de heer V. van den Brink, per 1 september 2026, uit zijn functies als raadsheer in het Benelux-Gerechtshof,

Op voordracht van de Nederlandse staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

1. Mevrouw T.H. Tanja-van den Broek, raadsheer in de Hoge Raad der Nederlanden en plaatsvervangend raadsheer in het Benelux-Gerechtshof, wordt benoemd tot raadsheer in het Benelux-Gerechtshof.

2. Mevrouw G. de Groot, president van de Hoge Raad der Nederlanden, wordt benoemd tot plaatsvervangend raadsheer in het Benelux-Gerechtshof.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking op 1 september 2026.

Gedaan te Den Haag, op 10 juli 2026.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

T.B.W. BERENDSEN

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een rechter in het Benelux-Gerechtshof – M (2026) 6

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 3, leden 1 tot en met 3, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, ondertekend te Brussel op 31 maart 1965, zoals laatst gewijzigd door het op 15 oktober 2012 te Luxemburg ondertekende Protocol,

Overwegende dat het Benelux Comité van Ministers op 23 maart 2026 akte heeft verleend van de kennisgeving van het ontslag van de heer Samuel Granata, per 1 maart 2026, uit zijn functies als rechter in het Benelux-Gerechtshof,

Op voordracht van de Belgische minister van Justitie,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

De heer Dieter Geernaert, raadsheer in het hof van beroep te Brussel, wordt benoemd tot rechter in het Benelux-Gerechtshof.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.

Gedaan te Amsterdam, op 25 oktober 2026.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

T.B.W. BERENDSEN

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot wijziging van beschikking M (2009) 8 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie met betrekking tot het grensoverschrijdend spoedeisend ambulancevervoer – M (2026) 7

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, lid 2, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gelet op beschikking M (2009) 8 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie met betrekking tot het grensoverschrijdend spoedeisend ambulancevervoer, zoals gewijzigd bij beschikking M (2014) 1,

Overwegende dat beschikking M (2009) 8 bepalingen omvat om Belgische en Nederlandse ambulances op verzoek in het andere land te kunnen inzetten ten behoeve van spoedeisende geneeskundige hulpverlening,

Overwegende dat er in de grensstreken behoefte is aan een structurele oplossing om, indien nodig, personen die spoedeisende geneeskundige hulp behoeven vervolgens met diezelfde ambulance naar het dichtstbijzijnde adequate ziekenhuis te kunnen overbrengen, zoals onder meer blijkt uit advies 2024-08 van het Schakelpunt Grensbelemmeringen Vlaanderen-Nederland,

Overwegende dat een dergelijke mogelijkheid ook dient te worden voorzien opdat een Belgische ambulance die in België wordt ingezet of een Nederlandse ambulance die in Nederland wordt ingezet zo nodig naar het dichtstbijzijnde adequate ziekenhuis in het andere land kan rijden,

Overwegende dat dit een knelpunt blijkt te zijn dat blijft terugkeren en het wenselijk is om dit structureel op te lossen, zoals gesuggereerd in bovenvermeld advies, door een bepaling inzake de aanwijzing van ziekenhuizen, naar analogie met deze die reeds voorkomt in artikel 8 van beschikking M (2012) 5 van het Benelux Comité van Ministers met betrekking tot het grensoverschrijdend spoedeisend ambulancevervoer met MUG, SAMU en ambulance tussen Luxemburg en België, eveneens in beschikking M (2009) 8 op te nemen,

Overwegende dat het voorts wenselijk is om van de gelegenheid gebruik te maken om beschikking M (2009) 8, na de reeds bij beschikking M (2014) 1 aangebrachte wijzigingen, waar nodig opnieuw te actualiseren in het licht van de huidige Nederlandse wetgeving,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

Beschikking M (2009) 8 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie met betrekking tot het grensoverschrijdend spoedeisend ambulancevervoer, zoals gewijzigd bij beschikking M (2014) 1, wordt als volgt gewijzigd:

a) Artikel 1, eerste lid, eerste gedachtestreep, komt als volgt te luiden:

"Nederland: de ambulance als bedoeld in artikel 1, eerste lid, tweede gedachtestreep, van de Wet ambulancezorgvoorzieningen;"

b) Artikel 1, derde lid, komt als volgt te luiden:

"Onder "meldkamer" wordt verstaan de Nederlandse meldkamer, bedoeld in artikel 25a, eerste lid, van de Politiewet 2012."

c) Aan artikel 1 wordt een als volgt luidend zesde lid toegevoegd:

"6. In geval van wijziging of vervanging van nationale wetgeving waar onderhavige beschikking naar verwijst, wordt elke verwijzing naar die wetgeving geacht te verwijzen naar de overeenkomstige nieuwe bepalingen."

d) In artikel 5 worden de woorden "Tijdelijke Wet ambulancezorg" vervangen door "Wet ambulancezorgvoorzieningen".

e) Na artikel 6 wordt een als volgt luidend artikel 6bis ingevoegd:

"**Artikel 6bis**

1. Het ziekenhuis van bestemming zal worden aangewezen door het eenvormig oproepstelsel 100/112 van de Belgische provincie waar een ambulance wordt ingezet of door de Nederlandse Meldkamer Ambulancezorg van de Regionale Ambulancevoorziening waar een ambulance wordt ingezet. Bij de aanwijzing van het ziekenhuis van bestemming wordt, in functie van de aard en spoedeisendheid van de nog te verstrekken zorg, rekening gehouden met de bereikbaarheid en beschikbare capaciteit van het ziekenhuis. Het aldus aangewezen ziekenhuis van bestemming kan zowel in België als in Nederland gelegen zijn, ongeacht of het een Nederlandse of Belgische ambulance betreft en ongeacht of die ambulance werd opgeroepen voor een interventie in het andere land op grond van artikel 3 of 4 dan wel voor een interventie in het eigen land.

2. Ingeval de ambulance in het andere land werd ingezet op grond van artikel 3 of 4 en het ziekenhuis van bestemming reeds werd aangewezen ten tijde van de desbetreffende opdracht, kan indien nodig een ander ziekenhuis van bestemming worden aangewezen overeenkomstig het eerste lid hierboven, na overleg tussen de Nederlandse Meldkamer Ambulancezorg en het eenvormig oproepstelsel 100/112."

Artikel 2

1. Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.

2. Het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden doen de nodige wettelijke, regelgevende en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk één jaar na de in het eerste lid bedoelde datum aan de bepalingen van deze beschikking te voldoen.

3. Wanneer het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden de in het tweede lid bedoelde bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze beschikking verwezen.

Gedaan te Maastricht, op 10 november 2026.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

R.A.A. JETTEN

Gemeenschappelijke memorie van toelichting bij beschikking M (2026) 7 van het Benelux Comité van Ministers tot wijziging van beschikking M (2009) 8 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie met betrekking tot het grensoverschrijdend spoedeisend ambulancevervoer

1) Algemene toelichting

Door middel van beschikking M (2009) 8 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie met betrekking tot het grensoverschrijdend spoedeisend ambulancevervoer[1], zoals gewijzigd bij beschikking M (2014) 1[2], werd een regeling getroffen om Belgische en Nederlandse ambulances op verzoek in het andere land te kunnen inzetten ten behoeve van spoedeisende geneeskundige hulpverlening.

Aangezien een Belgische ambulance die op grond van beschikking M (2009) 8 in Nederland wordt ingezet en zich aldaar genoodzaakt ziet een zieke of gewonde voor verdere verzorging naar een ziekenhuis te voeren, de betrokken persoon niet naar een Nederlands ziekenhuis kan vervoeren tenzij dat ziekenhuis is erkend in het Belgisch oproepstelsel, is het in de praktijk niet steeds mogelijk die persoon naar het dichtstbijzijnde adequate ziekenhuis te vervoeren. Hetzelfde geldt voor een Belgische ambulance die in België wordt ingezet en de persoon met spoed naar een Nederlands ziekenhuis zou willen vervoeren, welke inzet thans geheel niet door beschikking M (2009) 8 wordt gedekt. Dit is een terugkerend knelpunt en wordt beschouwd als een ongewenste situatie in de grensstreken, welke voortvloeit uit blijvende verschillen tussen de toepasselijke Belgische en Nederlandse wetgevingen en operationele modi.

Dit vraagstuk werd onderzocht in het kader van het zogeheten B-Solutions project dat door de Europese Commissie wordt ondersteund[3] en werd vervolgens ook behandeld in verschillende andere gremia, waaronder het zogeheten Schakelpunt Grensbelemmeringen Vlaanderen-Nederland[4]. Dat laatste mondde uit in advies 2024-08 van het Schakelpunt, waarin onder meer wordt gepleit voor het opnemen in beschikking M (2009) 8 van een soortgelijke bepaling zoals die reeds is voorzien in artikel 8 van beschikking M (2012) 5 van het Benelux Comité van Ministers met betrekking tot het grensoverschrijdend spoedeisend ambulancevervoer met MUG, SAMU en ambulance tussen Luxemburg en België[5].

Met onderhavige beschikking wordt beschikking M (2009) 8 met een dergelijke structurele regeling vervolledigd. Van de gelegenheid wordt voorts gebruikgemaakt om beschikking M (2009) 8 te actualiseren in het licht van ontwikkelingen die zich inmiddels hebben voorgedaan in relevante nationale wetgeving.

2) Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Aan beschikking M (2009) 8 wordt een nieuw artikel 6bis toegevoegd dat is gebaseerd op artikel 8 van beschikking M (2012) 5, dat reeds van toepassing is in de Belgische-Luxemburgse betrekkingen. Voor

[1] Benelux Publicatieblad 2009/1.
[2] Benelux Publicatieblad 2014/2.
[3] Zie www.b-solutionsproject.com.
[4] Zie www.schakelpunt.eu.
[5] Benelux Publicatieblad 2012/2. Deze beschikking werd vervolgens – op andere punten – gewijzigd door beschikking M (2016) 8 (Benelux Publicatieblad 2016/4).

de toepassing ervan in de Belgische-Nederlandse betrekkingen, is evenwel enige precisering vereist gezien de onderscheiden definities van “eenvormig oproepstelsel 100/112” (voor België) en van “Meldkamer Ambulancezorg” (voor Nederland). Ten behoeve van de duidelijkheid, wordt in de betrokken bepaling voorts geëxpliciteerd dat het de bedoeling is de betrokken persoon, in functie van het concrete geval, zo nodig te vervoeren naar het dichtstbijzijnde adequate ziekenhuis, ook al is dat in het andere land gelegen. Zodoende zou een Belgische ambulance die in Nederland of in België zelf wordt ingezet vervolgens ook een Nederlands ziekenhuis moeten kunnen aandoen als dat gezien de omstandigheden de meest gepaste oplossing is. Het is niet de bedoelding dat die Belgische ambulance altijd een Nederlands ziekenhuis zou aandoen, maar enkel wanneer dat in een specifiek geval de beste optie is om de nodige zorg te kunnen verstrekken. Zoals benadrukt in het reeds genoemde advies van het Schakelpunt, volstaat dergelijke regeling om het knelpunt blijvend weg te werken en is de behoefte aan verdere erkenning van Nederlandse ziekenhuizen in het Belgisch oproepstelsel daardoor niet langer aan de orde in de hier bedoelde gevallen. Deze nieuwe regeling heeft zowel betrekking op de grensoverschrijdende inzet van een ambulance op grond van een verzoek als bedoeld in artikel 3 of 4 van beschikking M (2009) 8, als op de inzet van een eigen ambulance zonder dat daar een dergelijk verzoek uit het andere land aan ten grondslag ligt.

Voorts is van de gelegenheid gebruikgemaakt om beschikking M (2009) 8, na de reeds bij beschikking M (2014) 1 aangebrachte wijzigingen, waar nodig opnieuw te actualiseren, in het licht van de huidige Nederlandse wetgeving. Meer bepaald, zijn enkele actualiseringen passend omdat de Tijdelijke Wet ambulancezorg inmiddels werd vervangen door de Wet ambulancezorgvoorzieningen[6].

Hoewel de (geactualiseerde) verwijzingen in onderhavige beschikking naar nationale wetgevingen als dynamische verwijzingen dienen te worden beschouwd, die in principe ook toekomstige wijzigingen dekken, wordt bovendien een nieuwe bepaling toegevoegd om de toekomstbestendigheid van onderhavige beschikking zo veel mogelijk te garanderen in geval van een nieuwe wijziging of vervanging van een nationale wetgeving. Moesten dergelijke ontwikkelingen desondanks van die aard zijn dat zij de goede werking van de beschikking in het gedrang zouden brengen, zou daar overeenkomstig het vigerende artikel 14 een passende oplossing voor moeten worden gezocht.

Artikel 2

Artikel 2 regelt de inwerkingtreding en uitvoering van onderhavige beschikking, die enkel tot België en Nederland is gericht en geen verplichtingen voor Luxemburg met zich meebrengt. Om ten volle uitvoering te kunnen geven aan de nieuwe regeling, zullen België en Nederland elk op het interne vlak en volgens hun eigen modaliteiten de nodige maatregelen moeten nemen, en indien nodig ook onderling nog bepaalde (financiële) afspraken moeten maken (zoals ook benadrukt in het reeds genoemde advies van het Schakelpunt). Daartoe wordt in een uitvoeringstermijn van uiterlijk één jaar voorzien, zoals ook het geval was voor beschikking M (2014) 1.

[6] Wet van 9 juli 2020, houdende regels inzake de organisatie, beschikbaarheid en kwaliteit van ambulancevoorzieningen (Wet ambulancezorgvoorzieningen) (Staatsblad 2020, 275).

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot wijziging, ter verduidelijking van het toepassingsgebied, van beschikking M (2020) 2 betreffende de wederzijdse erkenning van bewijzen afgeleverd in overeenstemming met het STCW-F-verdrag – M (2026) 8

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, lid 2, onder a), van het op 17 juni 2008 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gelet op artikel 1, onder b), van het op 29 april 1969 gesloten Protocol inzake de afschaffing van controles en formaliteiten aan de binnengrenzen van de Benelux en inzake de opheffing van de belemmeringen van het vrije verkeer,

Overwegende dat beschikking M (2020) 2 van het Benelux Comité van Ministers betreffende de wederzijdse erkenning van bewijzen afgeleverd in overeenstemming met het STCW-F-verdrag structurele, wederkerige afspraken behelst voor de erkenning door het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden van elkaars relevante, in overeenstemming met het STCW-F-verdrag afgegeven vaarbevoegdheids- en bekwaamheidsbewijzen, zonder daarbij afbreuk te doen aan de positie van het Groothertogdom Luxemburg ten aanzien van het STCW-F-verdrag,

Overwegende dat ingevolge de wettelijke en reglementaire bepalingen waarmee het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden uitvoering geven aan de desbetreffende uit het STCW-F-verdrag voortvloeiende eisen, deze eisen evenzeer van toepassing zijn ten aanzien van de beroepswerkzaamheden van personeel dat dienstdoet op bepaalde vissersschepen waarop verdragspartijen het STCW-F-verdrag kunnen doch niet moeten toepassen,

Overwegende dat het ten behoeve van de rechtszekerheid, met name ingeval er zich geschillen of incidenten zouden voordoen, wenselijk is om uitdrukkelijk te verduidelijken dat de in bovenbedoelde gevallen afgegeven vaarbevoegdheids- en bekwaamheidsbewijzen evenzeer onder het toepassingsgebied van de in beschikking M (2020) 2 bedoelde wederzijdse erkenning vallen,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1. Verduidelijking van het toepassingsgebied van beschikking M (2020) 2

Aan artikel 2, lid 1, van beschikking M (2020) 2 wordt de volgende zin toegevoegd:

“Deze beschikking is eveneens van toepassing op de erkenning van bewijzen die door of op gezag van het Koninkrijk België of door of op gezag van het Koninkrijk der Nederlanden, voor het Europese deel van Nederland, worden afgegeven voor de vaart op vissersschepen met een lengte van 12 meter tot 24 meter, in overeenstemming met de eisen die voortvloeien uit het STCW-F-verdrag.”

Artikel 2. Inwerkingtreding

Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.

Gedaan te Den Haag, op 9 november 2026.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

T.B.W. BERENDSEN

Gemeenschappelijke memorie van toelichting bij beschikking M (2026) 8 van het Benelux Comité van Ministers tot wijziging, ter verduidelijking van het toepassingsgebied, van beschikking M (2020) 2 betreffende de wederzijdse erkenning van bewijzen afgeleverd in overeenstemming met het STCW-F-verdrag

Met beschikking M (2020) 2 van het Benelux Comité van Ministers betreffende de wederzijdse erkenning van bewijzen afgeleverd in overeenstemming met het STCW-F-verdrag[1] werden afspraken vastgelegd ten behoeve van de wederzijdse erkenning door België en Nederland van elkaars vaarbevoegdheidsbewijzen[2] en bekwaamheidsbewijzen[3] voor gekwalificeerd personeel dat op vissersschepen dienstdoet. Een dergelijke wederzijdse erkenning was en is mogelijk omdat binnen de Benelux een hoog niveau van opleiding, training en certificatie van dergelijk personeel is gegarandeerd, op grond van de in België en Nederland van toepassing zijnde wet- en regelgeving die uitvoering geeft aan het STCW-F-verdrag.

De desbetreffende wet- en regelgeving[4] stelt de toepasselijke eisen niet alleen ten aanzien van personeel dat dienstdoet op vissersschepen waarop het STCW-F-verdrag in alle STCW-F-verdragspartijen van toepassing *moet* zijn, maar evenzeer ten aanzien van personeel dat dienstdoet op vissersschepen waarop verdragspartijen het STCW-F-verdrag *kunnen* toepassen. Meer bepaald, worden door zowel België als Nederland zodoende exact dezelfde eisen gesteld ten aanzien van personeel dat dienstdoet op vissersschepen met een lengte van 12 meter tot 24 meter, en niet louter op vissersschepen die langer zijn dan 24 meter.

Om elke mogelijke twijfel weg te nemen ten aanzien van het feit dat de in beschikking M (2020) 2 bedoelde wederzijdse erkenning ook in die gevallen van toepassing is, wordt een uitdrukkelijke verduidelijking in die zin toegevoegd aan artikel 2, lid 1, van beschikking M (2020) 2, waarin het toepassingsgebied van die beschikking wordt afgebakend. Deze wijziging wordt doorgevoerd door middel van **artikel 1** van onderhavige beschikking. De overige bepalingen van beschikking M (2020) 2 behoeven geen verdere aanpassing of verduidelijking.

Aangezien deze wijziging louter een verduidelijking betreft van de vigerende regels en praktijk, ten behoeve van de rechtszekerheid, kan zij meteen in werking treden, zoals voorzien in **artikel 2** van onderhavige beschikking, zonder dat België of Nederland daartoe op het interne vlak enige verdere actie dienen te ondernemen van wetgevende, regelgevende of bestuursrechtelijke aard.

[1] Benelux Publicatieblad 2020/1.
[2] De zogenoemde *Certificates of Competency* (CoC).
[3] De zogenoemde *Certificates of Proficiency* (CoP).
[4] Voor België betreft dit thans het (herhaaldelijk gewijzigde) Koninklijk besluit van 13 november 2009 inzake vaarbevoegdheidsbewijzen voor de zeevisserijvaart (Belgisch Staatsblad, 18.12.2009) en voor Nederland de Wet van 11 december 2024, houdende regels over het bemannen van zeeschepen (Wet bemanning zeeschepen) (Staatsblad 2025, nr. 9), het Besluit van 13 maart 2025, houdende bepalingen over het bemannen van zeeschepen (Besluit bemanning zeeschepen) (Staatsblad 2025, nr. 94) en de Regeling van de Minister van Infrastructuur en Waterstaat, van 25 april 2025, nr. IENW/BSK-2025/91091, houdende nadere regels over het bemannen van zeeschepen (Regeling bemanning zeeschepen) (Staatscourant 2025, nr. 15667).

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot aanwijzing van een nieuwe Luxemburgse commissaris – M (2026) 9

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, lid 2, onder a), en artikel 22, lid 2, van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie, alsook de Verklaring gedaan bij de ondertekening van dit Verdrag op 17 juni 2008,

Gelet op artikel 2 van de Overeenkomst van 14 januari 1964 ter uitvoering van artikel 37, lid 2, van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie,

Overwegende dat beschikking M (2016) 4 van het Benelux Comité van Ministers van 2 juni 2016 tot aanwijzing van een nieuwe Luxemburgse commissaris is vervallen ingevolge de pensionering van mevrouw Esther Mertes,

Op voordracht van de secretaris-generaal van het ministerie van Buitenlandse en Europese Zaken, Defensie, Samenwerking en Buitenlandse Handel van het Groothertogdom Luxemburg,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

De heer François Berg, leidinggevend manager bij de directie Financiën en Human Ressources van het ministerie van Buitenlandse en Europese Zaken, Defensie, Samenwerking en Buitenlandse Handel van het Groothertogdom Luxemburg wordt aangewezen als Luxemburgse commissaris ten behoeve van het toezicht op de uitvoering van de begroting van de instellingen van de Benelux Unie.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening en heeft uitwerking vanaf 1 september 2026.

Gedaan te Den Haag, op 9 november 2026.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

T.B.W. BERENDSEN

Andere inlichtingen

BENELUX-GERECHTSHOF – Arrest in zaak A 2025/1

Op verzoek van de griffier van het Benelux-Gerechtshof, overeenkomstig artikel 37, lid 1, van het reglement van orde van het Benelux-Gerechtshof, wordt het door het Benelux-Gerechtshof in zaak A 2025/1 gewezen arrest gepubliceerd als bijlage die een integrerend bestanddeel uitmaakt van het Benelux Publicatieblad van heden.

SECRETARIAAT-GENERAAL
Regentschapsstraat 39
1000 Brussel

Het Benelux Publicatieblad wordt uitgegeven door het Secretariaat-Generaal van de Benelux Unie en is verkrijgbaar in het Nederlands en het Frans.
Op de website www.benelux.int kunt u het Benelux Publicatieblad raadplegen en kunt u zich inschrijven voor de mailinglist. U vindt er eveneens de regelgeving van de Benelux Unie.